

Veřejný ochránce práv
JUDr. Otakar Motejl

V Brně dne 25. února 2008
Sp. zn.: 2676/2007/VOP/MH

Vážený pane magistře,

oznamuji Vám, že jsem se rozhodl uzavřít ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, šetření Vašeho podnětu, kterým jste si stěžoval na postup odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy (dále jen „magistrát“) ve věci vydání závazného stanoviska ke stavbě „Bytového domu Pod Ateliéry“ v k.ú. ; obec Praha.

Připomínám, že v dané věci jsem dne 11. 10. 2007 vydal zprávu o šetření, ve které jsem shrnul svá zjištění, k nimž jsem v rámci šetření dospěl. Současně s vydáním zprávy o šetření jsem u Ministerstva kultury uplatnil podnět na opakovaný přezkum závazného stanoviska magistrátu ze dne 13. 4. 2007. Současně jsem ministerstvu navrhl, aby v přezkumném řízení závazné stanovisko magistrátu čj. MHMP 404356/2006/Cir, ze dne 13. 4. 2007, zrušilo a věc vrátilo k novému projednání magistrátu.

Přípisem ze dne 4. 2. 2008 jsem Vám sdělil, že jsem dne 9. 11. 2007 obdržel vyjádření ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, který jakékoliv pochybení odmítl, postup při vydání závazného stanoviska označil za správný v souladu se zákonem i odbornými vyjádřeními Národního památkového ústavu, odborného pracoviště v hl. m. Praze. Ředitel magistrátu ve své odpovědi zdůraznil, že je pouze oprávněním, nikoliv povinností, správního orgánu odůvodnit závazné stanovisko v případě, kdy v plném rozsahu vyhoví žadateli. K tomu ředitel magistrátu doplnil, že závazné stanovisko orgánu státní památkové péče není způsobilé konstituovat právo realizovat zamýšlené práce s tím, že tuto pravomoc má až příslušný stavební úřad.

Dne 28. 1. 2008 mi byl doručen dopis ministra kultury, kde bylo opětovně konstatováno, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno po předchozím souhlasném vyjádření Národního památkového ústavu, územního pracoviště v hl. m. Praze, proto přezkumnému úřadu nepřislušelo zkoumání věcné stránky stavebního záměru. Ministr kultury k dané věci poznamenal, že projektová dokumentace byla přepracována na základě požadavků Národního památkového ústavu, jenž se k upravené dokumentaci posléze vyjádřil kladně.

K postupu památkové inspekce ministr kultury uvedl, že první část sdělení památkové inspekce je opsána z vyhl. č. 10/1993. K vyjádření památkové inspekce týkající se toho, že národní památkový ústav ve svém vyjádření ze dne 2. 1. 2007 k demolici domu čp. a studii novostavby hodnotil záměr jako vyloučený, ministr kultury poznamenal, že z textu tohoto odborného vyjádření jednoznačně vyplývá, že takovéto konstatování neobsahuje a neoznačuje záměr jako vyloučený. Podle zjištění ministra kultury je v něm pouze uvedeno, že předložená studie novostavby na pozemcích parc.č. a a na místě stávajícího čp.

je z památkového hlediska nepřijatelná. Jednalo se tedy o studii, která byla předložena jako prvotní. V této souvislosti ministr kultury poukázal na to, že zmíněná vyhl. č. 10 byla vydána v roce 1993, přičemž od té doby se situace v dané lokalitě významně změnila, o čemž svědčí i fotodokumentace, kterou předložil architekt, který napadený projekt projektoval. Jako příklad uvádí sousední dům z roku 1999, jehož spolujednatel jste také Vy, a který nelze hodnotit jako objekt vilového charakteru.

K mé kritice postupu orgánů státní památkové péče, který jsem označil jako neprůhledný, nepředvídatelný a nesprávný v tom směru, že dostatečně neobjasnil, co vedlo Národní památkový ústav ke změně názoru, ministr kultury uvedl, že projekt stavby byl od počátku konzultován se zástupcem Národního památkového ústavu, přičemž objekt rodinného domu z roku 1942 nemá žádné významné kvality, ani specifické architektonické detaily, které by bylo nutno chránit, ale pozoruhodná je z architektonického hlediska zahrada s mohutnou opěrnou zdí realizovanou ve 30. letech. Pokud jde o zastavěnou plochu, ministr kultury zmínil, že projektant ve svém dopisu upozornil na chybu ve vyjádření Národního památkového ústavu, jelikož původní zastavěná plocha je 132 m², a tudíž zastavěná plocha navrhovaného objektu není 4,5krát větší. Navíc podle ministra kultury unikla památkové inspekci ta skutečnost, že závazné stanovisko bylo vydáno v roce 2006, resp. na základě žádosti z roku 2006, kdy památkový zákon neobsahoval povinnost vyžádat si závazné stanovisko k povolení odstranění stavby v památkové zóně. Touto povinností je zatížen až od roku 2007. Předložená dokumentace je upraveným řešením a při dodržení podmínek uvedených ve výrokové části vyjádření Národního památkového ústavu neodporuje platnému režimu památkové ochrany.

V závěru své odpovědi ministr kultury zmínil otázku ochrany práv nabytých stavebníkem v dobré víře. Poukázal na to, že investor odkoupil objekt od původních majitelů a své náklady do současné doby vyčísлил částkou cca 40.000.000,- Kč. Je zřejmé, že tyto finanční prostředky by v případě nesouhlasného stanoviska nevynaložil. Z tohoto pohledu pak ministr kultury pak upozornil na to, že by nebylo možné vyloučit požadavek investora na náhradu škody, která by mohla vzniknout nesprávným úředním postupem. S ohledem na výše uvedené ministr kultury uvedl, že v postupu svého úřadu neshlédal pochybení a důvody pro zahájení přezkumného řízení.

K výše uvedenému si dovoluji poznamenat následující.

Především musím znovu zdůraznit, že veřejný ochránce práv není a nemůže být institucí, která by nahrazovala ryze odbornou činnost orgánů památkové péče, jak jsem to již uvedl ve zprávě o šetření Vašeho podnětu, a opakovaně tak činím i v ostatních případech, jež se dotýkají výkonu státní správy na úseku památkové péče. To, co jsem v rámci provedeného šetření kritizoval, byl skutečně nejednotný přístup magistrátu a ministerstva na straně jedné a památkové inspekce na straně druhé. Nadále jsem přesvědčen o tom, že veřejnost, ať již odborná či laická, musí negativně vnímat fakt, kdy památková inspekce jako kontrolní instituce památkové péče určitý projekt označí za vyloučený a nezákonný a výkonné orgány státní památkové péče na úrovni magistrátu a ministerstva naopak ten stejný záměr hodnotí jako přípustný a neodporující principům památkové ochrany. V tomto směru musím na své kritice činnosti uvedených orgánů setrvat.

S ohledem na skutečnost, že jsem v rámci svých zákonných pravomocí již v průběhu šetření využil možnosti podat podnět na přezkum předmětného závazného stanoviska a současně jsem na problémy ve výkonu státní památkové péče na území památkové zóny Barrandov upozornil také na tiskové konferenci konané dne 9. 1. 2008,¹ vyčerpал jsem tak v podstatě škálu všech v úvahu přicházejících nápravných opatření, jež mi zákon o veřejném ochránci práv svěřuje, proto jsem se rozhodl své šetření uzavřít.

Závěrem konstatuji, že činnosti orgánů státní památkové péče budu, ať již na základě jednotlivých podnětů či ve výjimečných případech na základě šetření z vlastní iniciativy, věnovat svou pozornost. Současně považuji za nutné seznámit Vás s tím, že poznatky shromážděné v rámci šetření Vašeho podnětu budou podkladem pro zpracování Souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2007, kterou do konce března 2008 předložím Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Tímto považuji Váš podnět za vyřízený. Na vědomí zasílám tento dopis ministrovi kultury a řediteli Magistrátu hl. m. Prahy.

Podávám Vám tuto zprávu a jsem s pozdravem

Vážený pan
Mgr.

Udolní 39
602 00 Brno
tel: (+420) 542 542 888, fax: (+420) 542 542 112

¹ Viz www.ochrance.cz.